

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0026/2010

2.3.2010

POROČILO

o izvajanju evropske varnostne strategije in skupne varnostne in obrambne politike
(2009/2198(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Arnaud Danjean

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MANJŠINSKO MNENJE	20
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	21

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju evropske varnostne strategije in skupne varnostne in obrambne politike (2009/2198(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji, člena 346 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter protokolov 10 in 11,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije z naslovom Varna Evropa v boljšem svetu, ki jo je Evropski svet sprejel 12. decembra 2003,
- ob upoštevanju poročila o izvajanju evropske varnostne strategije z naslovom Zagotavljanje varnosti v spreminjajočem se svetu, ki ga je Evropski svet sprejel 12. decembra 2008,
- ob upoštevanju poročil predsedstva Sveta Evropske unije o evropski varnostni in obrambni politiki (EVOP) z 9. decembra 2008 in 16. junija 2009,
- ob upoštevanju zaključkov o evropski varnostni in obrambni politiki in izjave z naslovom Deset let EVOP – izzivi in priložnosti, ki jo je Svet sprejel 17. novembra 2009,
- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij na to temo, vključno z resolucijami z dne 14. aprila 2005 o izvajanju evropske varnostne strategije¹, z dne 16. novembra 2006 o izvajanju evropske varnostne strategije v okviru EVOP², z dne 5. junija 2008 o izvajanju evropske varnostne strategije in evropske varnostne in obrambne politike³ in z dne 19. februarja 2009 o evropski varnostni strategiji ter evropski varnostni in obrambni politiki⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. februarja 2009 o vlogi Nata v varnostnem ustroju EU⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. novembra 2009 o politični rešitvi vprašanja piratstva v obalnih vodah Somalije⁶,
- ob upoštevanju izmenjave pisem med Evropsko unijo ter vladama Kenije in Republike Sejšeli o premestitvi domnevnih piratov in oboroženih roparjev, ki jih na območju svojih operacij zajame EUNAVFOR, v ti državi,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. oktobra 2009 o institucionalnih vidikih ustanovitve evropske službe za zunanjepolitično delovanje⁷,

¹ UL C 33 E, 9.2.2006, str. 580.

² UL C 314 E, 21. 12. 2006, str. 334.

³ UL C 285 E, 26.11.2009, str. 23.

⁴ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0075.

⁵ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0076.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2009)0099.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2009)0057.

- ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0026/2010),

Evropska varnostna strategija: celovit pristop

1. opozarja, da evropska varnostna strategija in poročilo o njenem izvajanju poudarjajo glavne grožnje in izzive, s katerimi se sooča Evropska unija:
 - širjenje orožja za množično uničevanje,
 - terorizem in organizirani kriminal,
 - regionalni konflikti,
 - nedelujoče države,
 - pomorsko piratstvo,
 - orožje malega kalibra in lahko strelno orožje, kasetne bombe in kopenske mine,
 - energetska varnost,
 - □ posledice podnebnih sprememb in naravne nesreče,
 - kibernetika varnost,
 - revščina;
2. poudarja, da Unija ukrepa prek skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike, da bi se soočila z izzivi in nevarnostmi, ki so opredeljene v evropski varnostni strategiji, ter tako prispevala k izboljšanju varnosti evropskih državljanov;
3. ponavlja svoje priporočilo, da bi se evropska varnostna strategija redno pregledovala vsakih pet let, kar bi sovpadalo z začetkom novega parlamentarnega mandata, in po ustreznem posvetovanju z Evropskim parlamentom;
4. poudarja, da je za ohranjanje svetovnega miru in varnosti najbolj odgovoren varnostni svet Združenih narodov, in ponovno opozarja, da je potrebna reforma Organizacije združenih narodov, da bi bila bolj sposobna opravljati svoje naloge ter zagotavljati učinkovite rešitve za svetovne izzive in grožnje;
5. priznava, da si mora Unija prizadevati za uresničevanje teh ciljev z izboljšanjem lastnih institucionalnih zmogljivosti za odzivanje na izzive in z večstranskim sodelovanjem z mednarodnimi organizacijami ter v okviru mednarodnih organizacij – zlasti Združenih narodov – in regionalnih organizacij – zlasti Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi te Afriško unijo – v skladu z ustanovno listino Združenih narodov;

6. poudarja, da mora Unija z odločno in učinkovito zunanjo, varnostno in obrambno politiko povečati svojo strateško neodvisnost, da bi ohranjala mir, preprečevala konflikte, krepila mednarodno varnost, ščitila varnost svojih državljanov in državljanov, ki jih zadevajo misije skupne varnostne in obrambne politike, varovala svoje interese v svetu in podpirala svoje temeljne vrednote, pri tem pa prispevala k učinkovitemu multilateralizmu v podporo mednarodnemu pravu ter širjenje spoštovanja človekovih pravic in demokratičnih vrednot po vsem svetu, v skladu s cilji iz člena 21(2)(e) Pogodbe o delovanju Evropske unije, nameni in načeli ustanovne listine Združenih narodov, načeli Helsinške sklepne listine in cilji Pariške listine, tudi s tistimi, ki zadevajo zunanje meje;
7. ponavlja svojo podporo prizadevanjem Unije, da za odzivanje na te nevarnosti in izzive oblikuje celosten in proaktiven pristop, ki bo združeval prednosti različnih sredstev za ukrepanje, civilnih in vojaških, ki so na voljo Uniji in njenim državam članicam: preprečevanje sporov in krizno upravljanje, finančna pomoč in razvojno sodelovanje, socialne in okoljske politike, diplomatski instrumenti in instrumenti trgovinske politike ter širitev; poudarja, da takšno usklajevanje civilnih in vojaških sredstev daje pravo dodano vrednost politiki Unije za krizno upravljanje;
8. priznava, da je zanesljiva oskrba z energijo bistvena za delovanje držav članic EU in jih zato spodbuja, naj tesno sodelujejo pri tem vidiku varnostne politike;
9. s tem v zvezi poziva države članice, naj svoje nacionalne strategije in sredstva za ukrepanje učinkoviteje usklajujejo s strategijami in sredstvi Unije, da bi se zagotovili doslednost, učinkovitost ter večji vpliv in boljša prepoznavnost na terenu;
10. pozdravlja prizadevanja držav članic v boju proti kibernetским grožnjam; poziva Svet in Komisijo, naj predstavita analizo izzivov kibernetске narave ter ukrepe za učinkovit in usklajen odziv na takšne grožnje, ki bodo temeljili na najboljši praksi, v prihodnosti pa bodo privedli do evropske strategije za kibernetско varnost;
11. glede ukrepov za boj proti terorizmu podpira iskanje pristopa, ki temelji na strategiji EU za boj proti terorizmu in strategiji EU za boj proti radikalizaciji in novačenju, zlasti v povezavi z uporabo interneta za terorizem in radikalizacijo; predlaga spodbujanje razprave o varovanju in spodbujanju človekovih pravic, s posebnim poudarkom na žrtvah;
12. poudarja, da bi bela knjiga, ki bi zagotovila možnost za široko javno razpravo, lahko izboljšala prepoznavnost skupne varnostne in obrambne politike ter okrepila sodelovanje na področju varnosti in obrambe, in sicer z jasnejšo opredelitvijo varnostnih in obrambnih ciljev in interesov Unije glede na razpoložljiva sredstva in vire ter posledično omogočila učinkovitejše in konkretnejše izvajanje evropske varnostne strategije in načrtovanje in vodenje operacij kriznega upravljanja EU;

Lizbonska pogodba in strukture skupne varnostne in obrambne politike

13. poziva Svet, naj v letu 2010 začne vsebinsko razpravo z Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti o izvajanju novih določb Lizbonske pogodbe, ki zadevajo skupno varnostno in obrambno politiko, tudi o:

- a. klavzuli o medsebojni pomoči v primeru oboroženega napada na ozemlje države članice,
 - b. solidarnostni klavzuli v primeru terorističnega napada ali naravne nesreče ali nesreče, ki jo je povzročil človek,
 - c. vlogi podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko v povezavi z oblikovanjem evropske službe za zunanjepolitično delovanje, ki bo celovito vključevala preprečevanje sporov, civilno in vojaško krizno upravljanje ter enote za vzpostavljane miru,
 - d. razširitvi mandata skupne varnostne in obrambne politike,
 - e. stalnem strukturiranem sodelovanju za države članice, ki glede vojaških zmogljivosti dosegajo višja merila in so sprejele večje obveznosti na tem področju, da bi se pripravile na najzahtevnejše misije, kot tudi okrepljeno sodelovanje,
 - f. oblikovanju zagonskega sklada za pripravljalne dejavnosti pred operacijami;
14. po uvedbi klavzule o medsebojni pomoči, kot je opredeljena v členu 42(7) Pogodbe o Evropski uniji, poziva tiste države članice Evropske unije, ki so članice Zahodnoevropske unije, naj prenehajo izvajati spremenjeno Bruseljsko pogodbo iz leta 1954, vključno s parlamentarno skupščino Zahodnoevropske unije;
 15. poziva Svet, naj po uvedbi solidarnostne klavzule v novo pogodbo ponovno odpre razpravo o oblikovanju evropske enote za civilno zaščito – med drugim na podlagi poročila Barnier iz maja 2006 –, ki bi združevala sredstva držav članic in tako omogočala učinkovit skupni odziv v primeru naravnih nesreč ali nesreč, ki jih povzroči človek, znotraj in izven Unije; meni, da bi moral vojaški del skupne varnostne in obrambne politike zagotavljati tudi možnost odzivanja na civilne nevarnosti;
 16. glede na napredek, ki ga je omogočila Lizbonska pogodba na področju skupne varnostne in obrambne politike, poudarja legitimnost in koristnost oblikovanja sveta za obrambo v okviru Sveta za zunanje zadeve, ki bi ga sestavljali obrambni ministri, predsedovala bi mu podpredsednica/visoka predstavnica, imel pa bi posebno vlogo pri krepitvi sodelovanja ter usklajevanju in povezovanju vojaških zmogljivosti;
 17. poudarja, da je treba pri napredku in razvoju skupne varnostne in obrambne politike v celoti spoštovati in ohranjati nevtralnost in neuvrščenost nekaterih držav članic EU;
 18. meni, da morala podpredsednica/visoka predstavnica zelo hitro ukrepati, da bi dosegla večjo skladnost različnih zunanjih politik Unije, in da bi se morala ta skladnost odražati na terenu pri posebnih predstavnikih/vodjih delegacij v njeni pristojnosti, ki imajo potreben vpliv na zadevne strani in mednarodno skupnost;
 19. podpira ustanovitev civilno-vojaškega direktorata za krizno upravljanje in načrtovanje, da bi prevzemal odgovornost za krizno upravljanje in strateško načrtovanje civilnih in vojaških operacij Unije ter pomagal razvijati skupno varnostno in obrambno politiko, zlasti v smislu civilnih in vojaških zmogljivosti; vseeno obžaluje izjemno dolgo zamudo pri oblikovanju te nove strukture; poziva k usklajevanju v okviru evropske službe za

zunanjepolitično delovanje, in sicer med direktoratom za krizno upravljanje in načrtovanje ter ostalimi strukturami skupne varnostne in obrambne politike na eni strani in na drugi strani platformo za obvladovanje kriz in drugimi ustreznimi službami pri Komisiji, ki bi morale biti vključene v evropsko službo za zunanjepolitično delovanje, da bi se vzpostavile usklajene zmogljivosti za strateško načrtovanje in bi se tako razvil celovit evropski pristop;

20. ponovno poziva k oblikovanju stalnega operativnega centra EU v pristojnosti podpredsednice/visoke predstavnice, ki bo odgovoren za operativno načrtovanje in izvedbo vojaških operacij; poziva, naj bo ta operativni center vključen v evropsko službo za zunanjepolitično delovanje; poudarja, da je zaradi sedanje delitve sistema na sedem štabov ta manj učinkovit, se slabše odziva in povzroča velike stroške ter da je za civilno-vojaško usklajevanje na terenu bistvenega pomena stalen sogovornik iz vojaške sfere; meni, da bi bilo stalni operativni center zato mogoče opredeliti kot vojaško zmogljivost za načrtovanje in izvajanje ter ga namestiti na istem kraju kot civilno zmogljivost za načrtovanje in izvajanje operacij, da bi se omogočile potrebne sinergije za učinkovito civilno in vojaško usklajevanje; ponovno poudarja, da bilo z operativnim centrom EU sodelovanje z Natom lažje, ne da bi se ogrozila samostojnost odločanja obeh organizacij;
21. poudarja, da je treba nujno vzpostaviti stalno strukturno sodelovanje, na podlagi kolikor je le mogoče vključujočih meril, kar bi državam članicam omogočilo povečanje njihovih zavez v okviru skupne varnostne in obrambne politike;
22. poudarja pomen teh reform za doseganje ravni prizadevanj, ki je določena za skupno varnostno in obrambno politiko in je bila obnovljena decembra 2008 ter jo je odobril Evropski svet, pa tudi za povečanje učinkovitosti in dodane vrednosti skupne varnostne in obrambne politike v razmerah, ko je ta instrument vedno bolj zaželen;

Vojaške operacije in civilne misije

23. ob deseti obletnici pozdravlja dosežke evropske varnostne in obrambne politike/skupne varnostne in obrambne politike ter ugotavlja, da Unija začneja civilne in vojaške operacije v okviru skupne varnostne in obrambne politike, da bi odgovorila na grožnje mednarodni in evropski varnosti; ugotavlja, da je bila večina teh misij na področju civilnega kriznega upravljanja; izreka priznanje približno 70 000 članom osebja, ki sodelujejo v 23 misijah in operacijah evropske varnostne in obrambne politike, ki še potekajo oziroma so se že zaključile; izreka priznanje dosedanjemu generalnemu sekretarju Sveta in visokemu predstavniku za skupno zunanjo in varnostno politiko Javierju Solani za njegovo delo pri razvijanju evropske varnostne in obrambne politike; ponovno poziva države članice, naj določijo merila za napotitev misij evropske varnostne in obrambne politike in naj razmislijo o vprašanju nacionalnih pridržkov do posredovanja;

Somalija – Afriški rog

24. pozdravlja uspešen prispevek pomorske operacije Evropske unije EUNAVFOR Somalija – operacija Atalanta v boju proti piratstvu v Adenskem zalivu in ob somalijski obali, zlasti prizadevanja, da se zagotovi človekoljubna pomoč vsem ljudem, ki jo v tej državi

potrebujejo; poudarja, da se je operacija Atalanta uveljavila kot osrednji akter v boju proti piratstvu, med drugim prek Centra za pomorsko varnost (Afriški rog); pozdravlja sklep Sveta o podaljšanju mandata te operacije za dodatno leto do decembra 2010 in opaža razširitev pristojnosti te operacije kot odziv na varnostno vprašanje, ki neposredno zadeva EU (varnost državljanov in oskrbe, zaščita ranljivih plovil), in kot odgovor na humanitarne in operativne izredne razmere (spremljanje plovil, ki jih za dostavo hrane prebivalcem Somalije najame Svetovni program za hrano, in plovil, ki dostavljajo logistično podporo za vojaško opazovalno misijo Afriške unije v Somaliji (AMISOM)); obenem želi pohvaliti njen prispevek k okreelitvi pomorskega sodelovanja v Evropi in nadaljnega razvoja pomorske razsežnosti skupne varnostne in obrambne politike; pozdravlja tudi sodelovanje tretjih držav (Norveška, Hrvaška in Črna gora) pri operaciji in dobro sodelovanje z drugimi pomorskimi silami, ki so prisotne v regiji, zlasti v okviru procesa SHADE (*Shared Awareness and Deconfliction* – skupno osveščanje o položaju in ublažitev sporov); vendar obžaluje nenehne težave pri pregonu domnevnih piratov in oboroženih roparjev, ki so bili prijeti na območju operacij, kar slabi verodostojnost mednarodnih proti-piratskih prizadevanj;

25. poudarja, da je treba nujno obravnavati vzroke piratstva, ki izvirajo iz prevladujoče nestabilnosti in revščine v Somaliji, ter zato meni, da bi morala Unija podpreti prehodno zvezno vlado z ukrepi, namenjenimi obnovitvi varnosti, politične stabilnosti in pravne države ter za spodbujanje trajnostnega razvoja v sodelovanju z Afriško unijo in Združenimi narodi, ter oblikovati skupno strategijo za začetek regionalnega mirovnega procesa;
26. poziva, naj pristop EU do Somalije upošteva, da bodo le obširna in dolgoročna dejanja za izgradnjo države, ki bodo presegala vzpostavitev varnostnih sil prehodne zvezne vlade, trajno prispevala k miru in varnosti v tej državi; zato poziva Svet in Komisijo, naj predlagata ambiciozno in obširno skupno strategijo EU za Somalijo;
27. še posebej poudarja nujnost ukrepanja, da se omogoči obstoj prehodne zvezne vlade in se ji pomaga razširiti nadzor na ozemlje Somalije; zato pozdravlja dogovor v Svetu z dne 25. januarja 2010, da se oblikuje vojaška misija skupne varnostne in obrambne politike (misija EU za usposabljanje – EUTM Somalija), ki bi prispevala k usposabljanju somalijskih varnostnih sil v Ugandi v tesnem sodelovanju s partnerji EU, vključno s prehodno zvezno vlado, Ugando, Afriško unijo, Združenimi narodi in Združenimi državami; poziva visoko predstavnico, naj ustrezno obvešča Evropski parlament in se z njim posvetuje;
28. prav tako poudarja pomen okreelitve zmogljivosti za pomorski nadzor v regiji, med drugim z usposabljanjem in oblikovanjem mreže obalnih straž v državah v tej regiji, ter meni, da bi morala Unija prispevati k tem prizadevanjem in podpreti kodeks ravnanja iz Džibutija in s tem povezan izvedbeni načrt, ki ga je razvila Mednarodna pomorska organizacija in so ga potrdile države v regiji (vključno z ustanovitvijo centra za izmenjavo informacij v Jemnu in centra za usposabljanje ladijskih posadk v Džibutiju);
29. glede razmer v Jemnu opozarja na svojo resolucijo z dne 10. februarja 2010 in poziva Komisijo in Svet, naj skupaj z mednarodnimi partnerji, tudi sosedami Jemna, pomaga tamkajšnji vladi, in sicer s celovitim pristopom, ki bo zajemal reformo varnostnega

sektorja, boj proti terorizmu, pa tudi politični dialog, humanitarno in gospodarsko pomoč ter izobraževanje;

Afganistan in Pakistan

30. opozarja, da je treba stabilizirati varnostne in politične razmere v Afganistanu in Pakistanu, da se tako omejijo globalne grožnje, ki neposredno vplivajo na varnost Evropejcev (terorizem, promet s prepovedanimi drogami, širjenje orožja za množično uničevanje), in zato pozdravlja akcijski načrt Unije za Afganistan in Pakistan, ki ga je Svet sprejel 27. oktobra 2009; ponavlja, da je potreben celovit pristop pri obravnavanju teh vprašanj, ki bo tesneje povezoval varnost z razvojem, pravno državo in spoštovanjem človekovih pravic ter z vidiki, povezanimi z enakostjo spolov; zato poziva Svet in Komisijo, naj sprejmeta konkretnije pobude v to smer, tudi s povečanjem prispevka EU in zagotovitvijo, da med seboj še bolj uskladita njene ukrepe, ukrepe držav članic in mednarodne skupnosti;
31. meni, da mora okrepitev institucionalnih in upravnih zmogljivosti afganistanske države, zlasti pravosodnega sistema in – poleg policije – ostalih organov pregona, predstavljati prednostno nalogo pri izvajanju nove evropske strategije;
32. poziva Svet in Komisijo, naj bistveno zvišata sredstva za civilno posredovanje v Afganistanu, da bo evropska civilna prednostna naloga verodostojna in bolj prepoznavna v očeh Afganistancev in mednarodnih partnerjev; poudarja pomen oblikovanja učinkovitih in zanesljivih civilnih policijskih sil za vzpostavitev pravne države v Afganistanu in pozdravlja delo policijske misije Evropske unije EUPOL v Afganistanu; poziva Svet, naj nujno odpravi težave s pomanjkanjem osebja za misijo EUPOL in olajša razvrščanje misije v provincah, tako da ji zagotovi dodatne možnosti namestitve in ustrezno logistično podporo; poziva Nato k tesnejšemu sodelovanju z misijo in k usklajevanju svojih ukrepov na policijskem področju z misijo EUPOL v okviru Mednarodnega odbora za usklajevanje policije (IPCB);
33. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj sodeluje pri razpravah o obsegu, vrsti, stopnji in trajanju civilne in vojaške prisotnosti držav članic EU v Afganistanu;
34. podpira predlog Sveta, da se preuči možnost misije za pomoč Pakistanu za reformo varnostnega sektorja in oblikovanje zmogljivosti za boj proti terorizmu, da se tako pomaga državi opredeliti strategijo za boj proti terorizmu ter vstopiti v dialog o pravni državi in človekovih pravicah;

Balkan

35. pozdravlja uspešno izvedeno misijo Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu (EULEX Kosovo) na celotnem ozemlju Kosova, in poudarja, da je za vse udeležence misije (policija, sodstvo, carina) pomembno nadaljevanje delovanja brez ovir na vsem ozemlju Kosova, tudi na severu;
36. s tem v zvezi pozdravlja podpis protokola o policijskem sodelovanju med EULEX Kosovo in Srbijo, ter opozarja na strogo tehnično naravo tega protokola, ki je namenjen podpori boja proti organiziranemu kriminalu;

37. obsoja vsa sovražna dejanja v zvezi z EULEX Kosovo, naloga katerega je, da si skupaj s kosovskimi organi prizadeva za vzpostavitev in okrepitev pravne države v prid vseh kosovskih skupnosti;
38. poziva Svet, da razmisli o možnosti izvajanja vojaške operacije skupne varnostne in obrambne politike, da se zopet vzpostavi KFOR;
39. glede Bosne in Hercegovine opozarja, da kljub stalnim političnim težavam varnostne razmere ostajajo mirne in stabilne, ter poudarja prispevek vojaške operacije Unije (Althea) na tem področju; podpira sklep Sveta, da preusmeri delo policijske misije Evropske unije (MPUE) v boj proti organiziranemu kriminalu in korupciji, ter poudarja potrebo po celostnem pristopu do sektorja pravne države (policija – sodstvo – zapori); spodbuja Svet, da hitro sprejme sklep v prid razvoju vojaške operacije Althea, ki je osredotočena na urjenje bosanskih oboroženih sil; obžaluje, da še vedno ni usklajene politične odločitve o prihodnosti mednarodnega mehanizma v Bosni in Hercegovini, kar je povzročilo enostranske odstopne nekaterih sodelujočih držav in je škodilo verodostojnosti in skladnosti evropskega ukrepanja v Bosni in Hercegovini; spominja Svet, naj podpre možnosti pristopa k EU, kot je bilo dogovorjeno v Solunu leta 2003;

Kavkaz

40. opozarja na odločilno vlogo Unije pri preprečitvi stopnjevanja konfliktov med Gruzijo in Rusijo, zlasti zaradi hitre napotitve opazovalne misije, ki ima za nalogo spremljanje izvajanja sporazumov z dne 12. avgusta in 8. septembra 2008; obžaluje, da Ruska federacija do zdaj ni izpolnila svojih zavez iz teh sporazumov, ki jih je podpisal predsednik Medvedjev; poudarja, da je vloga opazovalne misije Unije v Gruziji še toliko bolj pomembna po odhodu misij OVSE in Združenih narodov;
41. podpira podaljšanje misije za eno leto in poziva k okreelitvi njenih zmogljivosti za opazovanje, vključno s tehnično opremo; obžaluje, da ruske in lokalne sile osebju misije še vedno preprečujejo obisk separatističnih regij Južne Osetije in Abhazije;

Bližnji vzhod

42. meni, da mora Unija izboljšati svoje dejavnosti na palestinskih ozemljih; pozdravlja delo, ki ga je opravila policijska misija EUPOL COPPS in poziva Svet, naj razmisli o okreelitvi te misije in predlaga novo ureditev za ohranitev in izboljšanje učinkovitosti misije za pomoč na mejnem prehodu v Rafi (EUBAM Rafah) in ublaži dramatično humanitarno krizo v Gazi;
43. glede misije EUJUST LEX v Iraku podpira postopno izvajanje dejavnosti na iraškem ozemlju, ki je odvisno od varnostnih razmer na terenu;

Podsaharska Afrika

44. priznava potrebo po sodelovanju Unije na področju reforme varnostnega sektorja v nekaterih afriških državah, kot je Demokratična republika Kongo in Gvineja Bissau, in poziva Svet, naj svoje dejavnosti zasnuje na celostnem pristopu do reforme varnostnega sektorja za redno ocenjevanje učinkovitosti in vpliva teh misij;

Haiti

45. v povezavi z razmerami na Haitiju poudarja pomembnost usklajenosti evropskih podpornih ukrepov; glede tega pozdravlja skupni prispevek EU z najmanj 300 člani policijskega osebja kot začasno okrepitev policijskih zmogljivosti stabilizacijske misije Združenih narodov na Haitiju (MINUSTAH), pa tudi odločitev Sveta, da se v Bruslju vzpostavi celica (EUCO Haiti), ki bo usklajevala prispevke držav članic v obliki vojaških in varnostnih zmogljivosti, in tako izpolni potrebe, ki so jih opredelili Združeni narodi, dopolni pa se tudi delovanje centra za spremljanje in informiranje; obžaluje pa pomanjkanje usklajevanja na terenu na Haitiju med državami članicami in Evropsko unijo; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj na tem področju vodi evropska prizadevanja;

Pridobljene izkušnje

46. poudarja pomen procesa pridobivanja izkušenj iz operacij EU in poziva Svet, naj razmisli o mehanizmu, ki bi mu omogočil sodelovanje v teh procesih; v zvezi s tem želi biti obveščen o prvem letnem poročilu o prizadevanjih, da bi se opredelilo pridobljene izkušnje in ukrepalo na njihovi podlagi v civilnih misijah; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj sproži revizijo preteklih in sedanjih misij evropske varnostne in obrambne politike/skupne varnostne in obrambne politike ter opredeli njihove prednosti in pomanjkljivosti;
47. pozdravlja uspešno predajo operacije Unije v Čadu in Srednjeafriški republiki (operacija EUFOR Tchad/RCA) misiji Združenih narodov v Srednjeafriški republiki in Čadu (MINURCAT) in želi, da se ga obvešča o sedanjih procesih pridobivanja izkušenj, zlasti o tem, kako bi se bilo mogoče izogniti obstoječim pomanjkljivostim in težavam pri konkretnem sodelovanju z Združenimi narodi in Afriško unijo pri misijah v prihodnosti;

Politika na področju vaj

48. poudarja, da bi načrtovanje in izvajanje vaj EU na področju skupne varnostne in obrambne politike v okviru bolj velikopotezne politike EU na področju vaj, vključno z možnostjo, da EU izvaja vaje v resničnem življenju (LIVEX), zelo prispevalo k učinkovitejšemu usklajevanju zmogljivosti držav članic in spodbujalo večjo medobratovalnost in izmenjave izkušenj;

Vključevanje vidika enakosti spolov in človekovih pravic

49. opozarja na pomen sistematične obravnave človekovih pravic in vidikov enakosti spolov v vseh fazah operacij SVOP, tako med načrtovanjem kot med izvajanjem; poziva, da je treba resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 (2000) in 1889 (2009) o ženskah, miru in varnosti upoštevati tako pri usposabljanju osebja kot med operacijami, in da je večji delež osebja, ki je poslano na operacije, ženskega spola; priporoča krepitev usposabljanja osebja na področju človekovih pravic in poznavanja civilne družbe;

Neširjenje orožja in razoroževanje

50. pozdravlja resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1887 (2009) in v celoti podpira njegov poziv k ustavitvi širjenja jedrskega orožja in k večjim prizadevanjem za doseg razorožitve pod strogim in učinkovitim mednarodnim nadzorom; poziva države članice, naj oblikujejo močno skupno stališče za konferenco leta 2010 o reviziji Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja in opozarja na svoje priporočilo Svetu z dne 24. aprila 2009 o neširjenju jedrskega orožja in prihodnosti Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja¹, ter pri tem poudarja potrebo po dodatni okrepitvi treh stebrov Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja, torej neširjenje orožja, razoroževanje in sodelovanje pri uporabi jedrske energije v civilne namene; poleg tega poziva k ratifikaciji in začetku veljavnosti pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov;
51. poudarja pomembnost oblikovanja mednarodnega sistema varne in zjamčene oskrbe jedrskega goriva (in sicer mednarodni sistem banke jedrskega goriva, ki ga bo nadzorovala Mednarodna agencija za atomsko energijo) in mehanizmov za boljše izvajanje klavzule o orožju za množično uničevanje, ki je del sporazumov o sodelovanju EU s tretjimi državami;
52. pozdravlja izjave in cilje nove ameriške administracije, katerih namen ja doseči napredek na področju jedrske razorožitve in poziva k tesnemu sodelovanju med EU in ZDA pri spodbujanju neširjenja jedrskega orožja; hkrati pozdravlja zavezo Ruske federacije in Združenih držav k nadaljevanju pogajanj za sklenitev novega celovitega pravno zavezujočega sporazuma, ki bo nadomestil Pogodbo o zmanjšanju in omejevanju strateškega ofenzivnega orožja (START I), ki je potekla decembra 2009; v povezavi s tem pričakuje čimprejšnje oprijemljive rezultate;
53. ponovno poudarja zaskrbljenost zaradi razmer v Iranu in Severni Koreji ter opozarja na zavezo Unije za uporabo vseh razpoložljivih instrumentov za preprečevanje, odvrčanje, ustavitev in, če je mogoče, odpravo programov širjenja orožja, ki so vzrok zaskrbljenosti na svetovni ravni; vendar opozarja, da proces razorožitve, ki so ga začele nekatere države, nima neposredne povezave z voljo drugih držav, da ustavijo ali nadaljujejo svoje programe širjenja orožja, kar mora voditi do stroge politike glede držav ali organizacij, ki so pripravljene sodelovati ali že sodelujejo v postopkih širjenja orožja za množično uničevanje; poudarja, da morajo pri tem vse države članice ukrepati usklajeno v skladu s pristopom Unije;
54. opominja, da je treba na področju razoroževanja posebno pozornost nameniti napredku pri razpravah po prihodnji mednarodni pogodbi o ureditvi trgovine z orožjem;
55. poudarja svojo polno podporo širšemu razoroževanju in popolni prepovedi orožja, kot so kemično in biološko orožje, protipehotne mine, kasetne bombe in strelivo osiromašenega urana, ki civilistom povzročijo veliko trpljenja; zato poziva k okrepljenim večstranskim prizadevanjem za zagotovitev popolnega izvajanja konvencije o kemičnem orožju, konvencije o biološkem in toksičnem orožju, konvencije o kasetnem strelivu, konvencije o protipehotnih minah in k nadaljnjemu razvoju mednarodnega režima proti širjenju orožja za množično uničevanje; glede tega pozdravlja zavezo vseh držav članic EU, s tem ko so sprejele skupno stališče EU o izvozu orožja ter določbo člena 28B(1) Lizbonske pogodbe, ki EU nalaga skupne operacije razoroževanja;

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0333.

Razvoj zmogljivosti

56. opozarja, da mora Unija zaradi odziva na vedno večje operativne potrebe in zaradi profesionalizacije kriznega upravljanja okrepiti svoje civilne in vojaške zmogljivosti; v zvezi s tem poziva Svet, da opredeli nov globalni cilj, ki bo lahko civilno-vojaški in bo moral biti predvsem osredotočen na učinkovito oblikovanje zmogljivosti;
57. poudarja, da je treba iskati sinergije med civilnimi in vojaškimi zmogljivostmi ter prepoznati področja, na katerih lahko države članice združujejo svoja prizadevanja in zmogljivosti na ravni EU v težavnih gospodarskih razmerah, kar je bistvenega pomena za preseganje skupnih učinkov rastočih stroškov obrambne opreme in obstoječih omejitev obrambnih stroškov, tudi z izkoriščanjem priložnosti, ki jih ponuja vzpostavitev evropske službe za zunanje-politično delovanje, ki bi morala imeti eno samo enoto za nadzor razvoja civilnih in vojaških zmogljivosti;
58. ponavlja podporo ambicioznim ciljem za okrepitev civilnih in vojaških zmogljivosti, ki so bili opredeljeni med Evropskim svetom decembra 2008; zahteva, da Svet kljub sedanji gospodarski krizi nadaljuje izvajanje projektov, ki so bili predlagani v tem okviru; poziva Svet, naj ga redno obvešča o prizadevanjih držav članic za doseganje teh ciljev;
59. poudarja številne ovire za hitro napotitev civilnih misij, ki so bile identificirane; poziva države članice, naj mobilizirajo svoja pravosodna ministrstva in ministrstva za notranje zadeve, da prevzamejo svoje odgovornosti na tem področju; v zvezi s tem podpira prizadevanja Sveta glede dajanja na razpolago in razporejanja strokovnega, ustrezno usposobljenega in po spolu uravnoveženega civilnega osebja (s sprejetjem nacionalnih strategij in skupnih standardov, izboljšanjem postopkov oblikovanja enot in usposabljanja pred razporeditvijo, revizijo pojma enote za civilno odzivanje), kakor tudi hitro nudenje opreme za nove civilne misije (z določitvijo okvirnih pogodb in projektom stalnega skladiščenja opreme); v zvezi s tem pozdravlja sklep o začasni vzpostavitvi skladišča za opremo v okviru policijske misije Unije v Bosni in Hercegovini;
60. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, Svet in države članice, naj zagotovijo, da bo za misije evropske varnostne in obrambne politike na voljo ustrezno in zadostno strokovno znanje na področjih, kot so sodstvo, civilna uprava, carine in mediacija;
61. poudarja potrebe civilnih misij za razpolaganje z integrirano, varno komunikacijsko opremo in opremo, ki je skladna z vojaškimi komunikacijskimi sistemi;
62. poziva Svet, da evropsko službo za zunanje-politično delovanje opremi s stalno strukturo, ki bo združevala skupne funkcije za podporo civilnim misijam in vojaškim operacijam (postopki zaposlovanja in oddaje javnih naročil), da se bodo te osredotočile na svojo glavno nalogo;
63. poudarja potrebo po tesnem usklajevanju med civilnimi misijami skupne varnostne in obrambne politike in ostalimi instrumenti Unije, da se racionalizira poraba sredstev; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj se uskladi s Komisijo, da skupaj z evropsko službo za zunanje-politično delovanje načrtuje dejavnosti, ki jih izvaja na podobnih področjih; poziva k stalni izmenjavi informacij med civilnimi misijami skupne

varnostne in obrambne politike in akterji policijskega in pravosodnega sodelovanja znotraj Evrope, še zlasti Europol, posebno v boju proti organiziranemu kriminalu;

64. je seznanjen, da taktične bojne skupine kljub stroškom, ki jih predstavljajo, vse do danes še niso bile uporabljene, delno iz političnih razlogov kot tudi zaradi tega, ker so bili pogoji za njihovo napotitev zelo togi; podpira učinkovitejšo in prožnejšo uporabo taktičnih bojnih skupin, da bi se lahko uporabljale tudi kot rezervne sile oziroma kot delno nadomestilo v primeru neuspešnega postopka oblikovanja enot, pri čemer je treba primerno upoštevati želje držav, ki so skupaj sestavile te skupine; zahteva razširitev začasnega dogovora, ki je zasnovan za kritje stroškov, povezanih s strateško napotitvijo taktičnih bojnih skupin, kakor tudi razširitev skupnih stroškov za njihovo uporabo; poziva Svet, naj te skupine razporedi v okviru vojaških vaj v realnem in velikem obsegu; pozdravlja delo, ki je bilo opravljeno na pobudo švedskega predsedstva glede okvira dela in prožnosti dela taktičnih bojnih skupin, in na tej osnovi poziva države članice, da sprejeta priporočila izvajajo;
65. pozdravlja napredek, ki je bil dosežen na področju vojaških in civilnih zmogljivosti, in se zavzema za čim hitrejši napredek pri:
- projektih, ki omogočajo hitrejšo napotitev misij evropske varnostne in obrambne politike ter sil Unije, torej:
 - vzpostavitev evropske flote za zračni prevoz in projekt vodenja, ki ga je sprejelo 14 držav članic dne 17. novembra 2009 med sestankom Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose v sestavi obrambnih ministrov, vzpostavitev evropskega poveljstva za zračni prevoz v Eindhovnu in oblikovanje večnacionalne enote A400M, pri čemer obžaluje znatne zamude pri dobavi in poziva zadevne države članice in EADS, naj uspešno izpeljejo projekt A400M, da bo večnacionalna enota vzpostavljena hitro; poudarja pomen uporabe vojaških prevoznih zmogljivosti za podporo operacijam civilne zaščite in kriznega upravljanja;
 - modernizacijo helikopterjev in urjenje ekip, kot tudi projekt za načrtovani helikopter za prevoz težkega tovora;
 - projektih, zasnovanih za zagotavljanje boljših obveščevalnih podatkov vojaškim skupinam, ki jih napoti EU:
 - nova generacija satelitov za opazovanje (program MUSIS);
 - sporazumi med nekaterimi državami članicami in Satelitskim centrom Evropske unije (EUSC), da bi se tako olajšal dostop satelitskega centra do vladnih posnetkov (Hélios II, Cosmo-Skymed in SAR-Lupe);
 - delo Evropske obrambne agencije, ki se nanaša na izražanje vojaških potreb na področju nadziranja prostora;
 - projekt globalnega spremljanja okolja in varnosti, pri katerem obžaluje, da nezadostno upošteva posebne potrebe na področju varnosti in obrambe, zlasti glede ločljivosti podobe;

- projektih za okrepitev pomorske dimenzije Unije z možno uporabo vojaških sredstev skupne varnostne in obrambne politike:
 - vzpostavitev sistema pomorskega nadzora po baltiškem zgledu (SUBCAS) za večjo varnost pomorskega prevoza, nadzor nad nezakonitim priseljevanjem in trgovino z ljudmi, in nenazadnje preprečevanje onesnaženja morja;
 - časovni načrt za vključitev pomorskega nadzora, predviden za leto 2010; meni, da pomanjkanje sodelovanja med različnimi evropskimi akterji ne sme v nobenem primeru ovirati izvajanja teh projektov;
66. pozdravlja odločilno vlogo Evropske obrambne agencije pri razvoju kritičnih zmogljivosti obrambe, zlasti zahvaljujoč se izvajanju skupnih programov; poziva države članice, da v skladu z novo pogodbo še naprej izkoriščajo potencial Evropske obrambne agencije, ji dodelijo proračun, ki bo v skladu s pričakovanji, in ji s sprejetjem triletnega finančnega okvira in delovnega načrta omogočijo, da bo lažje načrtovala svoje delo; poziva države članice, da čim hitreje sprejmejo upravni dogovor med Evropsko obrambno agencijo in Organizacijo vzajemnega sodelovanja na področju oborožitve kot tudi sporazum o varnosti med Unijo in Organizacijo vzajemnega sodelovanja na področju oborožitve, da se lahko uspešno organizira njihovo sodelovanje na področju oboroževanja;
67. podpira vzpostavitev konkurenčne evropske industrijske in tehnološke obrambne baze ter odprtega in preglednega evropskega trga obrambne opreme; v tem smislu poziva države članice, da si še naprej prizadevajo za raziskave in razvoj, upoštevajo sprejete obveze, po katerih za obrambo prispevajo 2 % odhodkov, in v nacionalno zakonodajo usklajeno prenesejo direktive iz obrambnega svežnja;
68. poziva evropske nacionalne urade za javna naročila za obrambo, naj sprejmejo konkretne ukrepe s pomočjo Evropske obrambne agencije za več evropskih nakupov, predvsem s sprejetjem prostovoljnega kodeksa ravnanja, ki bo uvedel načelo 'prednosti evropskih izdelkov' na nekaterih področjih obrambne opreme, kjer je z evropske perspektive pomembno ohraniti strateško avtonomnost in operativno suverenost in vzdrževati evropsko industrijsko in tehnološko premoč;
69. močno podpira vzpostavitev civilno-vojaške sinergije na področju zmogljivosti; upa, da bosta direktorat za krizno upravljanje in načrtovanje ter Evropska obrambna agencija hitro določila svoje dodatne vloge: v pristojnosti visoke predstavnice/podpredsednice bi moral imeti direktorat za krizno upravljanje in načrtovanje v evropski službi za zunanjepolitično delovanje strateško vlogo za spodbujanje in usklajevanje dejavnosti, zlasti pri prepoznavanju skupnih potreb, Evropska obrambna agencija pa bi morala imeti operativno vlogo pri razvoju tehnologij za dvojno rabo ter civilnih in vojaških zmogljivosti; meni, da so te sinergije možne zlasti na osnovi sklopa "varnost" Okvirnega programa za raziskave in razvoj;
70. pozdravlja napredek, ki je bil dosežen pod švedskim predsedstvom pri oblikovanju skupine civilnih in vojaških strokovnjakov za reformo varnostnega sektorja, hkrati pa obžaluje zamude pri izvajanju tega ukrepa, predlaganega jeseni leta 2008; od sedaj naprej

upa na hitro oblikovanje te skupine;

71. za krepitev zmožnosti evropskega osebja za skupno delo podpira pobude na področju usposabljanja, zlasti:

- omogočanje izmenjav med mladimi evropskimi uradniki po modelu programa Erasmus;
- okrepitev možnosti usposabljanja na ravni Unije; zlasti poudarja potrebo po čimprejšnji vzpostavitvi Evropske akademije za varnost in obrambo po novem modelu, o katerem je Svet odločitev sprejel decembra 2008;
- okrepitev institucionalnih zmogljivosti za usposabljanje na ravni EU; predvsem poudarja potrebo po ustanovitvi nove evropske akademije za zunanjepolitično delovanje, v tesnem sodelovanju z ustreznimi organi v državah članicah in z vključevanjem obstoječih struktur usposabljanja, kot je Akademija za obrambo, ki bo uradnikom iz Unije in držav članic, ki bodo prevzeli zunanjepolitične funkcije, pa tudi osebju iz misij skupne varnostne in obrambne politike, omogočila usposabljanje na podlagi enotno usklajenega učnega programa skupaj s celovitim in enotnim usposabljanjem za vse uslužbence ter ustreznim usposabljanjem na področju konzularnega in poslaniškega dela, diplomacije, posredovanja v sporih in mednarodnih odnosov ter poznavanja zgodovine in izkušenj Evropske unije;

72. meni, da je treba za izboljšanje usposabljanja napotnega osebja in zagotavljanje kar najboljše uporabe sredstev za usposabljanje oblikovati bolj sistematično vez med sodelovanjem pri usposabljanju in napotitvami na misije; poziva Svet, naj za napoteno osebje pripravi skupen evropski statut, ki bi urejal standarde usposabljanja, operativno doktrino in svobodo pri operativnem ukrepanju, vprašanja dolžnosti in pravic, kakovostno raven opreme, zdravstveno oskrbo in socialno varnost v primeru smrti, poškodbe ali nezmožnosti za delo;

73. pozdravlja podpis pogodbe iz Strasbourga z dne 26. februarja 2009, ki evropski vojaški enoti (Evrokorpusu) podeljuje pravno osebnost; poziva Unijo, da po potrebi uporabi te večnacionalne sile;

Financiranje skupne varnostne in obrambne politike

74. opozarja, da Lizbonska pogodba bistveno ne spreminja financiranja misij in operacij, ki potekajo v okviru skupne varnostne in obrambne politike, torej:

- civilne misije se financirajo iz proračuna Unije;
- skupni stroški vojaških operacij se financirajo iz mehanizma ATHENA;

75. opozarja na določbo Lizbonske pogodbe, ki se nanaša na zagonski sklad, ki je na voljo podpredsednici/visoki predstavnici, in ki je namenjen financiranju pripravljalnih ukrepov misij skupne varnostne in obrambne politike, ki se, iz enega ali drugega razloga, ne financirajo iz proračuna Unije; poudarja pomen tega sklada, ki bi moral omogočati okrepitev zmožnosti podpredsednice/visoke predstavnice za učinkovito in hitro pripravo ukrepov skupne varnostne in obrambne politike; s tem v zvezi poziva države članice, da

hitro začnejo priprave za izvajanje;

76. poziva države članice, da razširijo seznam skupnih stroškov, financiranih iz mehanizma ATHENA, da bi se med njimi oblikovala dodatna solidarnost in da bi se države še dodatno spodbudilo k sodelovanju pri vojaških operacijah Unije;
77. v okviru revizije finančne uredbe predlaga, naj bodo pravila in postopki, ki se uporabljajo za krizno upravljanje, prožnejši, saj je to področje, ki se mora odzivati na posebne zahteve, kot je hitra napotitev ali varnostne presoje;
78. opozarja na odločilen značaj finančnih instrumentov, ki jih upravlja Komisija v okviru kriznega upravljanja, zlasti instrumenta za stabilnost in Evropski razvojni sklad (in njegova mirovna pomoč za Afriko); poudarja pomen usklajevanja teh različnih instrumentov;

Partnerstva

EU – NATO

79. opozarja, da je treba utrditi strateško partnerstvo in zagotoviti konstruktivno sodelovanje med EU in Natom; priporoča izogibanje blokadam in poziva k reviziji sedanje ureditve operativnega sodelovanja EU-Nato (sporazum Berlin plus), pa tudi k razvoju novega funkcionalnega okvira, ki bo spodbujal širše sodelovanje, ko bosta obe organizaciji navzoči na istem območju operacij;
80. obžaluje, da tehnični sporazumi med operacijami Nata in Unije v Afganistanu in na Kosovu še vedno niso bili podpisani; poziva Svet in države članice, naj s političnim vplivom v pristojnih organih EU in Nata dosežejo rešitev;
81. poudarja dobro sodelovanje med obema organizacijama pri boju proti piratstvu (operacija *Atalanta* in operacija Nata *Ocean Shield*);
82. izraža priznanje generalnemu sekretarju Nata, ker je izrazil pripravljenost, da se Unija in Evropski parlament priključita k razpravam o reviziji strateškega koncepta te organizacije; pričakuje, da bo izražena pripravljenost hitro vodila k dejanskim pobudam;
83. pozdravlja sodelovanje med Unijo in Natom na področju vojaških zmogljivosti, kot tudi prizadevanja za izboljšanje operacijskih zmogljivosti helikopterjev;

EU – ZDRUŽENI NARODI

84. opozarja na pomen tesnega sodelovanja med EU in Združenimi narodi na področju kriznega upravljanja, zlasti na tistih območjih operacij, kjer sta prisotni obe organizaciji in/ali kjer ena nasledi drugo; poziva k okrepitvi tega sodelovanja v pred kriznem času, zlasti na področju načrtovanja;

EU – AFRIŠKA UNIJA

85. poudarja pomen dobrega sodelovanja med Evropsko unijo in Afriško unijo v skladu z obvezami, ki so bile sprejete v okviru partnerstva „mir in varnost“ strategije EU – Afrika;

meni, da bi morala Evropska unija kolikor je le mogoče podpreti Afriško unijo, zlasti pri operacijah, kjer je ta organizacija, na primer v Somaliji, edina prisotna, in poziva Afriško unijo, naj si prizadeva za razvoj afriške zmogljivosti za odzivanje na krizne razmere in zagotovi učinkovitejšo rabo pomoči, ki jo prejmejo od mednarodnih partnerjev; poziva Komisijo in države članice, naj posebno pozornost posvetijo problemu nenadzorovanega širjenja orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja, zlasti v Afriki, ter v zvezi s tem večji poudarek namenijo upoštevanju obstoječih pravil glede orožja na kriznih območjih s strani vseh držav članic;

EU – ZDA

86. poziva Svet, naj poglobi odnose Unije z ZDA na področju vzpostavljanja miru in kriznega upravljanja, tudi v povezavi z vojaškimi vprašanji in vprašanji naravnih nesreč; takšno sodelovanje je še posebej pomembno pri misijah za boj proti piratstvu v Somaliji, prizadevanjih za okrepitev afriških zmogljivosti za ohranjanje miru ter operacijah na Kosovu in v Afganistanu; posebno pozdravlja sodelovanje ZDA, pod evropskim poveljstvom, pri misiji EULEX Kosovo;
87. meni, da bi bilo treba novo različico protiraketnega ščita, ki jo je predvidela ameriška administracija, temeljito preučiti in preveriti, če pa se takšen sistem razvije, bi moral upoštevati skupen evropski pristop k zaščiti Evrope pred balističnimi grožnjami, v dialogu z Rusijo in ob prizadevanjih, da se v razvoj tega sistema vključi evropska obrambna industrija;

Udeležba tretjih držav pri evropski varnostni in obrambni politiki

88. opozarja, da je do danes 24 držav na petih kontinentih sodelovalo pri 16 civilnih in vojaških operacijah Unije; poudarja, da predstavlja sodelovanje tretjih držav pri operacijah pomembno politično in operativno dodano vrednost za operacije Unije; meni, da mora Unija nadaljevati po tej poti in preučiti možnosti za boljše vključevanje tretjih držav, brez poseganja v njihovo avtonomijo odločanja;

Pristojnosti Parlamenta

89. pozdravlja povečano udeležbo Sveta pri delu Evropskega parlamenta na področju varnosti in obrambe, zlasti znotraj specializiranih pododborov; pozdravlja vključitev oddelka za odnose s Parlamentom v zadnje sklepe Sveta o evropski varnostni in obrambni politiki; spodbuja podpredsednico/visoko predstavnico, da v okviru Lizbonske pogodbe, nadaljuje to pot, da bo skupna varnostna in obrambna politika pridobila močno demokratično legitimnost;
90. opozarja, da je Evropski parlament edina nadnacionalna institucija, ki se lahko zakonito poteguje za demokratični nadzor nad varnostno in obrambno politiko Unije, in da je ta vloga okrepljena z začetkom veljave Lizbonske pogodbe; v tem okviru meni, da skupščina Zahodnoevropske unije – ki se za svoj obstoj lahko zahvali pogodbi, in sicer spremenjeni Bruseljski pogodbi, ki je niso podpisale vse države članice Evropske unije – ni ne politično opremljena ne zakonito pooblaščen za izvajanje parlamentarnega nadzora nad skupno varnostno in obrambno politiko;

91. posledično spodbuja Evropski parlament in nacionalne parlamente, da ob upoštevanju možnosti, ki jih ponuja Lizbonska pogodba, v celoti uporabljajo protokol št. 1 za okrepitev sodelovanja na področju evropske varnostne in obrambne politike ter skupne varnostne in obrambne politike prek razvoja ožjih in bolj strukturiranih delovnih odnosov glede vprašanj varnosti in obrambe med njihovimi zadevnimi pristojnimi odbori; poudarja, da bo to okrepljeno sodelovanje med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti nadomestilo pristojnosti, ki si jih je neupravičeno prisvojila skupščina Zahodnoevropske unije; poudarja tudi potrebo po prilagoditvi lastnih struktur za zagotovitev boljšega spremljanja skupne varnostne in obrambne politike; poziva Svet in visoko predstavnico/podpredsednico, naj poiščeta načine, da bosta Evropski parlament in njegov pristojni odbor udeležena že v zgodnjih fazah oblikovanja pojmov civilnega kriznega upravljanja in načrtov operacij;
92. poziva Svet, naj vnaprej obvešča Parlament o pripravi misij in operacij, kot tudi o njihovem poteku; predlaga, da ga Svet zaradi preglednosti redno obvešča o uporabi mehanizma ATHENA in o zagonskem skladu, kot to že počne glede uporabe sredstev za civilne misije evropske varnostne in obrambne politike; meni, da bi morali biti zaradi proračunske jasnosti v proračunu EU najprej navedeni vsi stroški za nevojaške zadeve, nato pa v naslednjem koraku in po potrebni spremembi pogodbe tudi stroški za vojaške zadeve;
93. zahteva revizijo medinstitucionalnih sporazumov iz leta 2002 med Evropskim parlamentom in Svetom glede dostopa Evropskega parlamenta do občutljivih informacij Sveta na področju evropske varnostne in obrambne politike in skupne varnostne in obrambne politike, da bodo lahko odgovorni poslanci, zlasti predsednika pododborov "za varnost in obrambo" in "za človekove pravice", razpolagali s potrebnimi informacijami za poučeno izvajanje svojih pristojnosti;
 - o
 - o o
94. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, parlamentom držav članic, parlamentarni skupščini Nata in generalnima sekretarjema Združenih narodov in Nata.

MANJŠINSKO MNENJE

o poročilu o izvajanju evropske varnostne strategije in skupne varnostne in obrambne politike (2009/2198(INI))

Odbor za zunanje zadeve, poročevalec: Arnaud Danjean

Manjšinsko mnenje, ki ga vlagajo poslanci skupine GUE/NGL Sabine Lösing, Willy Meyer, Takis Hadjigeorgiou

Poročilo zagovarja takšen razvoj evropske varnostne in obrambne politike, ki podpira militarizacijo EU in njen intervencionistični značaj; brez miroljubnega civilnega reševanja sporov oziroma tovrstnih pristopov se raje osredotoča na obrambo in militarizacijo EU.

Poročilu nasprotujemo, ker

- se sklicuje na Lizbonsko pogodbo in njeno izvajanje, ki pospešuje razvoj v smeri centralizacije oblasti onkraj mehanizmov parlamentarnega nadzora; EU oblikuje v svetovnega vojaškega igralca, na primer z evropsko obrambno agencijo, evropsko službo za zunanjepolitično delovanje, oblikovanjem zagonskega sklada za vojaške operacije, ki je dejansko vojaški proračun EU;
- podpira oblikovanje civilno-vojaškega direktorata za krizno upravljanje in načrtovanje, v katerem se združijo civilna in vojaška sredstva in zmogljivosti; zagovarja namerno mešanje/prekrivanje civilnih in vojaških zmogljivosti; policijske/orožniške misije vključuje v civilne misije; združuje policijske in vojaške misije;
- obžaluje, da taktične bojne skupine še niso bile uporabljene; podpira njihovo prožnejšo uporabo;
- izpostavlja Iran in Severno Korejo, pri čemer poudarja, da se je Unija zavezala k uporabi vse razpoložljivih sredstev, da bi preprečila, odvrnila, zaustavila programe širjenja orožja;
- zagovarja stalne strukture sodelovanja med EU in Natom.

Zahtevamo,

- da so vse dejavnosti dosledno v skladu z ustanovno listino Združenih narodov in mednarodnim pravom,
- civilno EU, dosledno ločevanje civilnih in vojaških operacij,
- preusmeritev izdatkov za vojsko v civilne namene,
- dosledno ločevanje EU od Nata.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	23.2.2010
Izid končnega glasovanja	+: 48 -: 6 0: 6
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Ernst Strasser, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Johannes Cornelis van Baalen, Kristian Vigenin, Graham Watson
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikiienė, Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Malika Benarab-Attou, Carlo Casini, Andrew Duff, Lorenzo Fontana, Roberto Gualtieri, Georgios Koumoutsakos, Barbara Lochbihler, Corneliu Vadim Tudor, Luis Yáñez-Barnuevo García
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Bas Eickhout